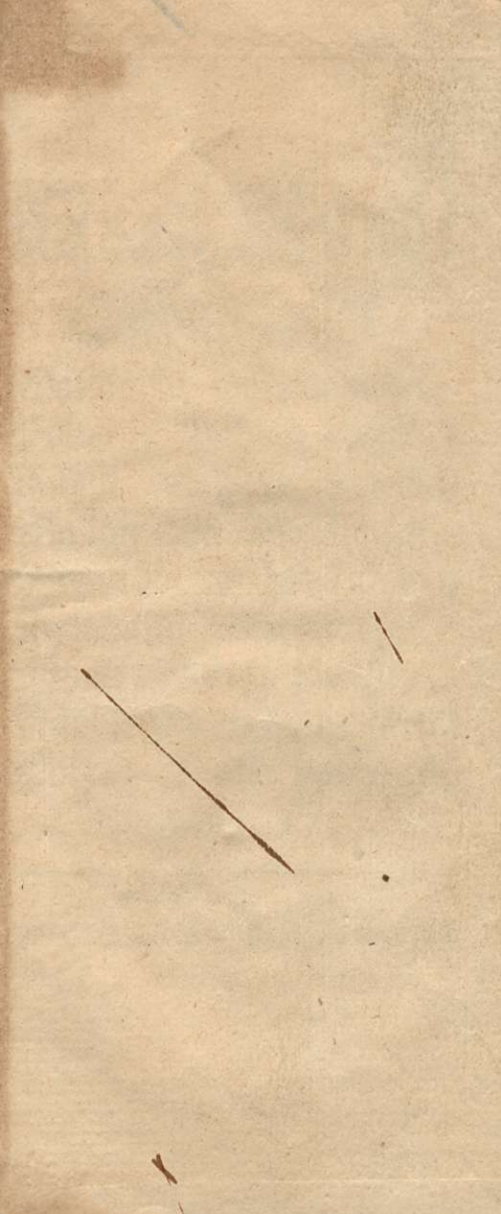

{Calamnius, Gabriel}

[Calamnius. G.]

P. 560a

BIBLIOTHECA
UNIVERSITATIS
Helsingfors

Guru Runot Suomalaiset /

Waiwoista walittawaiset,
Polosella Pohjan maalla,
Kuoksin rannoilla, rajoilla,
Ballan alla Wenäläisen
Wikan Herran hurstaiman,
Kirjuhulta Kirjotetut
Muille muistori jätetyt,
Nämät waiwat nähneheltä
Pohjan maalla poikaselta.
Buonna 1720.

WASSEN, 1778.
Prändätyy Georg Wilhelm Londicerildä.

ROBERTO L. S.

Terve läpize lufia
 Hyvän suopa Suomalainen!
 Koska Sydäntä sylisä
 Voima hyvä hyppysisä!
 Panisin Paperin päälle
 Lengihini lewittäisin
 Tegot tuimat tutut täällä
 Polosella Pohjan maalla:
 Julkisesti juonet julman
 Wihollisen Wenäläisen,
 Meidän waiwat waikeimmat
 Suru päiwät surkeimmat;
 Mutt' en muista muutamia
 Polopoika puoliana:
 Tawan wuori tofi tahdon,
 Enimbiä edestuada.
 Allä siis pane pahari
 Hyvä läpize lufia,
 Että rohkenen ruweta
 Työhön tähän taitamaton.
 Jollei kaicki kaunihisti
 Myöden mieliä menesty.

Wenäläisen julmudesta ensin
 tulduansa Pohjan maalle:
 niin myös siitä surkeude-
 sta, kuin maasa oli Wuon-
 na 1714 ja 1715

Muutalainen muulta maalta
 Wenäjältä wierahalta,
 Meidän Maalla matkustaisa
 Tuimudella tulduansa.

Söi Siat sikiöinensä,
 Karittat Emänsä kansa;
 Kanat kaicki karisteli,
 Kufon Pojat kuristeli.
 Löysi Lehnät, löysi Leitwät,
 Häwitteli Härkä laumat,
 Hewosetki heinikosta
 Warsonensa wainioista.

Bani kaicki Kartanoisa,
 Peri puulle puhtahalle:
 Lapsi parat laattialta,
 Tünewäiset istumelta:
 Pojat Uitin polwen päältä,
 Piikat pienet tuolta täältä.
 Otti oi! oi! orijensa,
 Ainosiri aljorensa:
 Wainot wallitti wäkisin
 Kaunehimmat kaitetickin:
 Sydämmellä surkialla
 Miesten mielellä pahalla.
 Wanhimmaisat walkiahan
 Bani pahon paistumahan,

Kädet löytti kiihdyttäsi
 Kapaloitti kalvosista.
 Nosti Naadon rippumahan,
 Heikon Hengen heilumahan,
 Päältä waattehet waristi
 Niwan alkosen alasti:
 Seljän päälle singotteli
 Piiskallansa pingotteli.
 Kysyi: kusa kuckarosi,
 Hohtauaiset hopyasi?
 Kusa kullat kirkkahimmat,
 Kusa kalut kallihimmat?
 Kusa kaikki kattilasi,
 Kusa Tiskisi Tinaset?
 Kusa pumanen pukusi,
 Warsin Jubla waattehesi?
 Weden keitti kiehuwari,
 Ruumana turckuhun kaasi:
 Silmät puhko puukollansa,
 Taitta sotki formellansa;
 Poltti raudalla ratolle
 Weittellänsä wijleskeli,
 Seltä nahän seittemältä
 Snyttömältä Syndiseltä:
 Monta wirutti wilusa,
 Uwoimesa awennosa,
 Talwisen Taiwahan alla,
 Packasesa parutteli:
 Monta munisa Urosta,
 Paisti niinkun paistikasta.
 Että lobkes luiden päältä,
 Eiba liukesti peräti:

Suonet kaikki katkesivat,
Poijes jäsenet putosit:
Päähän solinesi polosten,
Hamppu nuoran, haiwalihin;
Kusta kivulla kowalla
Kalikalla koiwufella,
Wäänsi wotpa wäkewästi,
Jlta laudet ilkiästi,
Wäänsi kallon kallellensa
Sillä Silmät sirollensa.

Oho suurta surkeutta
Oho waiwaa waikiata!
Weden wääntäpi werisen
Selktoista Silmistäni:
Hijen hurista hiwopi
Pofki päästä pufertapi:
Muistuisa mieleheni,
Wihollinen Wenäläinen:
Kuinga muodolla monella
Waati aina waiwasilta,
Jinan työttä työlähintä,
Jinan waiwoa wähintä;
Tawarata tuimudella,
Dinasutta ostamatta:
Mikä wirkos wihdon sijtä,
Mikä kuoli kurjan lailla.

Waan kun loppu löytäminen
Onduwilta ottaminen;
Kawallerin Generali,
Pani Postin petollisen,
Walhe sanoman sifsäsi:
Minä annan armon teille

Wielä jälsill' jäänehillä:
Jos Te juuri julkiasti
Ulos tegot uutterasti
Ezarilleni saattasitta
Itten alle annaisitta?
Johon mekin mielistymme
Luulinme luwan lujari
Wakaseri wahwan Kirjan:
Nijnkun lausu laupialla
Suulla suurilla sanoilla
Lepviöillä leuwollansa.
Käski kätköimme käsihin,
Tuoda korwesta kotihin,
Talutteli Taarakaiset,
Saattamahan Sauwulengit.
Ollen ucko uskollinen,
Alammaisill' Armollinen:
Mutta kuules? kuinga käwi
Kuinga julma juopotteli?
Kuin oli wero wedetty,
Kaikki raha kannettuna:
Pani Parttian parahain,
Armottoman ajamahan,
Joka wainiot wakosi,
Pitkin peltoja samosi,
Alle kulmin arwollansa,
Arwotteli aiwosansa;
Kusa kätköt kaikkinaiset
Talon Poikain tawarat?
Pijrsi pellon pengereitä
Abherasti abtehita,
Kaikki kaiweli kamarit

Sijrtelipä silta laudat:
Joutusasti juorenteli,
Ninkun kumma kuljesseli,
Läpi soiden, läpi maiden,
Puetteli juuret puiden.

Kaicki aittamme awasi,
Tynnyrimme tynjenteli,
Weipä wihton wijummesetkin,
Barat waiwan nähneitten:
Piiskas, paisto päälle wiela,
Kiufaten kiristi heitä,
Altihixi antamahan,
Kamarihini kantamahan,
Ninoatkin aarni haudat,
Poisa kodosta komerot.

Näinypä muuttu nullin massin,
Meille armo annettawa;
Korwesa oli kotomme
Maan tiellä maja siamme,
Kirko tiemme kiwistöllä
Mettän petoin pesillä,
Karhut kansa kumppanimme
Pyry päiwät paistehemme;
Ei mieli mesjä tiennyt
Kylki kuuta kaswattanut,
Bahan packasen käsikä
Kowan ilman kouratesa,
Päiwisämme pahimmisa
Hengen hädäs, heltehesä.
Moni heitti hengensäkin,
Waiwu poijes warwickohon,
Kuoli korpehen kowahan,

Rangahalle kaatu maahan,
Kuoka oli ruumenista,
Puista purtava kowista,
Oljesta oma osamme,
Betäjästä Bellon siemen,
Karwas Leipä lehdiköltä,
Mämmi Männystä mäeltä,
Suosta suolat suurus jauhot,
Warsin wehwoista walitut:
Wesi säättyn särpymeri
Sinucka Sian lihari,
Kulki kuolema kotahan
Kolon heitti kattilahan:
Moni raucka raadot rept
Uudet wuodat wuolekelt.
Keitti kyllä kirjubusti,
Syödärensä syölähästi:
Täntyn nyt täsä pakosa,
Syöda toisten toisiansa,
Kohden kuolleita kokia,
Kaatelemaan Ruumihia.

Wijnen suostut Sudet meihin,
Pnyssit päällemme polosten,
Monta pientä pehmukaista,
Waiwasta waeltawaista,
Söiwät lasta laitumella,
Täntit täntten miesten päälle.

Wijfi muuta wihausta,
Toit' en saattane sanua,
Oli meillä orpanoilla,
Herran koston kowan alla.

Anta Ainoa Jumala
Päästä

Päästä päivästä pahoista.

2.

Kirkoin ja Herran huonet-
ten häwityrestä.

Wielä tutkin töitä tutinan,
Wihollisen Wenäläisen,
Polosella Pohjan maalla,
Herran koston kowan alla:

Poltti Kirkon Paltamosta,
Muuton maalla mulisti,
Ryösti kaikki kunnisturet,
Malmitt, Kirjat, maalaurer,
Kellot maahan kengitteli,
Tavulista talutteli;

Ettei enä entisillä,
Kuulu Kirkoin kedoilla,
Somaifetti soitettawan,
Kannihisti laikuttawan:
Waan nyt kurjat kulkeneemme,
Waiwatut waeltanemme,
Kohden torwia koemme,
Sarwen ääntä samuamme.

Luuletkos lewon luvattin,
Kuollehille kuopisansa?
Kaikki kairwo kaubiasti,
Mähälle npiästi,
Kiisu, ruhto rohkiaasti,
Sekä sullo surkiaasti;
Etta itkin iltakauden,
Itkin äänellä isolla,
Näitä töitä nähdesäni,
Käärinäjä käydesäni:

Näinypä Herrat hengelliset,
Näinypä ryöstetyt Rowastit.

Sitten meni mieli suosin,
Kyrön kedolle kewan,
Kulla kesa korttelia,
Maalla leiriä makasi.

Muta Niina Jumala
Päästä päivästä pahoista!

3.
Venäläisen järjettömästä e-
lämästä ja Pohjanmaan
waiwosta Vuonna 1716.

Sipä Boikain polosten,
Wielä waiwane wäheinyt,
Nijnkun luulimme lujalla,
Kerkskimme kejan alla:

Joka kattilan karilta,
Löysi padan paaden alta,
Taikea Lotun louckahasta,
Kätten kättöistä panosta,
Kanto kohta Karjalahan,
Saatti tuone Saunon maahan,

Pyysi sieltä siementä,
Suurus jauhoja suweri;

Behmitteli peltuansa,
Kynni sitä kynsilänjää,

Ueko aurassa ajeli,
Uunna äjestä weteli,

Toilta Juhdat joutunehet,
Peräti perikatohon:

Muttei muuta kun muretta,
Tästä työstä tulluckana,

Sillä

Sillä kylvön kypsynnä;
Tuskin kokohon koottu:
Tuli Ruska ruuninensa,
Bohjan maalle poikienensa,
Marssikelt myöden maita,
Kahda käsin kaupungeita,
Beron tavoin taitavasti,
Otti aiwan angarasti.

Meni miehillä monilla,
Päälle kaupungin Cajanin,
Kuhun koneita kokosi,
Turun maalta tuoda käski,
Kuhun kummat kuljetteli,
Wainoin waunuilla weteli,
Tykit tynnyrin wetäwät,
Umpu neuvot angarimmat,
Kusa nousi korkealle,
Astui aina ahtehelle,
Pani Pyhnt pyljymähän
Kruuti kirnut kiljumahan,
Lujan Linnan liikutelti,
Wäen pienen peljätteli,
Kohdastansa Kommendantin,
Alttihiri antamahan,
Tulla tomulla turulle,
Kaicki Kanzin kartanoille;
Samant linnan saatiansa,
Kiwet koskehen kukisti,
Turvat tuimalla tulella,
Tuotti tuhari todella;
Kuljetteli köyhät kurjat,
Turun taka turwattomat,

Uujat alinomaiset,
Parahimmat pakolaiset:
Toipa tuolta tutkattoman,
Saipa sieltä saamattoman,
Riistan rikasten howeista,
Baltaniemen Bappiloista,
Pitäitä pitkin kulki,
Summattoman kalun sulki.
Monta pilasi pahasti,
Monta tappo taitawasti,
Balas taasen paisumunna,
Kyrön kesä korttelihin

Muta Minoa Jumala
Päästä päiwistä pahoista!

4.

Wenäläisen waeltamisesta
Läntisellä puolen Syryl-
lä sen jälkeen.

Rauhia Kasakan joukko,
Tobti mennä Torniohon,
Josa Pohjan poika parat,
Tawallansa tappeliwat,
Saalihita siinä saiwat,
Kainihisti kanteliwat,
Kasakoilta karanneista,
Tappelusa tapetuista;
Kusta kiuckuhun kibahdit,
Keskensä Keneralit,
Pähettiwät läpi öitä,
Kostamahan kohda päättä,
Toisen joukon jaätä myöden,
Tappeluhun taitawunnan:

Jotka

Jokka kateki karkottelit,
Tasunensa Talonpojat,
Luihahtivat Luulajahan,
Pikimmältäns Piitimehen;
Suuren hypistit hyydyden,
Saiwat riistan, rickanden,
Toiwat Borot poikinensa,
Lappalaiset lapsinensa;
Tästä sanalla sanottu,
Pyhykäiseltä luettu:
Kuhun käänteli kätensä,
Oli onni ohjarena.

Turha tuike ampuminen,
Tawotella tappeluhun,
Sillä kuulusa Kuningas,
Carle waltias wäkewä,
Oli poisa poikinensa,
Wielä maalla wierahalla,
Herra heittänyt wihansa,
Kansahansa kaatanunna.

Nuta Niina Jumala
Päästä päiwistä pahoiſta!

5.

Wenäläisen julman menon
muutoreſta Wuonna 1717.

Kuolka Herra hertta CARLEN,
Kuulusman Kuningaanne,
Toi jo pojes Turkin maalta,
Ruokhin rannoille, rajoille,
Hämmästyiwat häwittäjät,
Wiholliset Wenäläiset,
Saiwat hopyn housuhinsa,

Kiurunu korvan korwihinsa;
Ezaari se sanomat saatti,
Dudot orderit osotti:
Ettei maalla mainitulla,
Tehdä toisen tuolla lailla,
Usetteli armostansa,
Totifesta toimestansa,
Maalle Turun maiden Herran
Hywää kansan karkomahan:
Laki miehet laitti kansa,
Munton menot muutti maasa:
Laitti lastun laupiamman,
Koko polo pohjan maalle,
Otti Weron Wenäjart,
Wuosin Waasahan wedatti.

Lupasi lujalla juuri,
Wallastansa warsin suuri,
Kodisamme kostumahan,
Kakentuman Rauhan alla.

Herra halliži hywästi,
Wielä wihaas wiisahasti,
Soppehen sauwasi saata,
Kuritures kuckarohon!

Alina Armahin Jumala
Päästä päivästä pahoista!

6.

Kuottin kuulusan Kuningan
CARLe kahdentoisakym-
menennen tapaturmasesta
Kuolemasta Wuonia 1718.

Dho osaa onnetointa!
Dho aikaa armotointa!

Mitä

Mitä kuuluwi kuista,
Mainitahan Ruottin maasta?
Kuollut kulta Kuningaanne,
Haudattuna Haltiamme,
Ummuttuna aiwon kautta,
Juutin maalla juuttahilta,
Kaupungin kaunihin alla,
Halli Fredrikin nimestä.

Me kun kalat kävelemme,
Madon pojat matelemme,
Paitti Päättä, Haltiatta,
Kaittiatta, kattojatta,
Josta suru suurenewi
Entisestä enänewi:

Minäpa ajattelimme,
Pian toivomme todella,
Mustat menot muuttuwar,
Mutta muutut mustemmari.

Uuta Uinua Jumala
Päästä päivästä pahoista!

7.

Muutamista erinomasista
wainosta samona aikana.

Sanomat' en saata olla,
Meidän maalla mainitulla;
Että wainaset wahingot,
Lapaturmaa tarwottivat:
Kautta Anders Ufferenin,
Kuulu Kyrön Kappalaisen;
Joka kirjot kirjottanut,
Bahat piimat piirtännän,
Merta myöden menemään,
Ruohin

Kuohiin puolelle polonen,
Nepä kääntyvät käsihin,
Wihollisten Wenäläisten,
Jotka kotihin kokiwat,
Kartanoihin karkasiwat,
Ottamahan orjarensa,
Pahan pishnan piirtäitä;
Bappi se pakohon pääsi,
Pitäitä pitkin káwi;
Mutta kauhiat Kosakat,
Hänen talosta tawotit,
Johon tuli taipalelta,
Makkustawa maiden teiltä:
Panit kijnni kiljumassa,
Weiwät Turkuhun tonnulla,
Kusa waiwon waiwattihin,
Pijnattihin pijskattihin,
Kysyttihin kyllä taiten:
Kuita malta kulkenuuna?
Kutka työstä tietänewät,
Owat olleet osamiehet?
Täsiä työstä tietäjätä,
Monta käärewi käsihin,
Monta Bappia polosta,
Monta muuta Musickata;
Mitkä waiwut waiwan alla,
Turun Kanzin kartanolla,
Mitkä pääsit pijskattuna,
Surkiasti suomittuna;
Waasjan Tori todistapi,
Weri saunasta lanopi,
Bappi parkain polosten,

Muiden

Muiden miesten muutamitten.

Joudun jouckohon minäkin,
Gewotettu semmosehen,
Ehken tiennyt tehtäwistä,
Kirjosta kirjotetuista;
Istun aiwan ilkiästä,
Muuris Turun mustunessa,
Kari luuta, wijeko kautta,
Kuusi päivää päälle vielä.

Mutta Anders Affereni,
Tuolla wihton Duomittihin,
Kauhiahan kuolemahan,
Hirsipuuhun heilumahan,
Kausa Luckarin katalan,
Kellon soittajan Kyröstä,
Saatu samon kablehisiin,
Mainituihin marckinoihin.

Muta Ainoa Jumala
Päästä päiväistä pahoista!

8.

Prinzeßan Kruunauresta
Kuohin Waltakunnan
Saltiari jalken Kunin-
gaan kuoleman. Wuon-
na 1719.

Wielä Herra wirwottapi,
Luotujansa lohduuttapi,
Koska laitto laupiaasti,
Pääri meille vielä päätti,
Kuohin Perintö Prinzeßan,
URJKAN ELEDORAN:
Kuka tiesi, kunga kautta,
Uwun

Uun antawi Jumala?
 Zionista suunnatohon,
 Häntä Herra holhokohon,
 Häädäsänsä haikiasa,
 Alla waiwan waikeinman,
 Warjeltohon waarosansa,
 Auttakohon armostansa,
 Hyvää Kansan katumahan,
 Raubasa rakentumahan!
 Täyttäköhön toimituret,
 Antakohon aivoturet,
 Mieltä myöden menestvä,
 Itkustansa ihaitua,
 Päähän pangon päärsy krumun,
 Kaulahansa kaunisturen!
 Nlistyren ymmärryren,
 Rinnoille ripustakohon,
 Auta Niina Jumala,
 Päästä päiwistä pahoista!

9.
 Wenäläisen lähetyrestä polt-
 tamaan Ruozin maata.

Käsky käwi Keisarilta,
 Kowa Czarilta sanoma,
 Kesän tullesä kewan:
 Panna wäen Paatin päälle,
 Lodjat lujat lainehille,
 Rappaila Ruottin rannan,
 Kalun kaisen kuljetella,
 Poies maalta mainitulta,
 Wenäjälle waiwaella:
 Joucko julma Huonehia,

Kaupungeita kaunihia,
Kaikki kylät köyhimmätkin,
Balkialla wainuttawat,
Tuli kuumalla tulella;
Sotamiehet sorkeinmat,
Kansa Karhua pahemminat,
Ahnehemmat Suden suuta:

Monta maata marawata,
Kallistakin Kaupungia,
Siellä häijyisti häwitit,
Bohijnensa pois poltit.

Kunasekko Kanta ruukit,
Parahimmat paikat muutkin?
Saatot tubari tulella,
Malmit merehen menetit,
Tawarat en taidackana,
Kirjoitella kirjahan,
Kuinga paljo paattihinsa,
Korjasivat Konttihinsa.

Baltakunnalle wahingon,
Saatit suuren summattoman,
Sodan sytytit surusen,
Riivot rauhan rakennuksen,
Jota kullanen Kuningas,
EURE wainaja wakanen,
Tultuansa Turkin maalta,
Maalta wihdon wierahalta,
Rackahasti rakenteli,
Kostannuksella kowassa.

Auta Niina Jumala
Päästä päivästä pahoista!

Sen suuren Ruhtinan Sefen
 Caselistä Fredrikin Kruu-
 nauksesta Kuottin Kunin-
 gari Vuonna 1720.

Päinwill' Herrain päätettihin,
 Kaunihisti katottihin,
 Herra Hefen Caselistä,
 Suuri Ruhtinas sugusta,
 Baltiari walittihin,
 Kuningari kruunattihin,
 Kuottin Riikin riskinmärt,
 Baltakunnan wanhinuuri,
 Sillä Drotningi totinen,
 Kuningaisen Kulta Kruunun,
 Anto itte alttihiri,
 Mieli suosin miehellensä.

Jalo Jakobin Jumala,
 Iso Isä Isakille,
 Häntä warsin warjellakohon,
 Kainaloista kantakohon,
 Aina olkohon apuna,
 Tuskis turwana tukena:
 Ettei wiekas wihollinen,
 Gaisi sattua hänehen,
 Niinkun lunlepi lujalla,
 Tehdä toiwopi todella:
 Zionihin saattakohon,
 Turwahansa tuottakohon,
 Armon alle ottakohon,
 Pyynnön päälle katkokohon,
 Laimnattakohon laupiaasti,

Sywan

Hyvän onnen helmastansa,
 Wierestänsä wijsauden,
 Sysättöhön sydäimmehen.
 Itä päiwät ilman alla,
 Istumahan isumella,
 Pitkiri pidentäköhön,
 Lemmesä lewittäköhön!
 Kansan kaunihin awuri,
 Alammaisten autuderi,
 Jotka huihi häwennehet,
 Kokonansa könhytnehet,
 Sortunehet Sodan alla:
 Rauha rackahin Jumala,
 Lepo meille mieluhinen,
 Anto suurin surun alla,
 Lahja olis onnellinen!

Aluta Alinoa Jumala
 Päästä päiwistä pahoista!
 Päätös.

Ei sanat sanoen puntu,
 Wirret weisaten wähenne;
 Sananlaskusa sanowat,
 Sauwon sywät Suomalaiset;
 Waan mun puuttupi puhent,
 Paulu wirteni lakapi:
 Sillä mulla mustat päiwät,
 Rowat kyllä kaicki koulut,
 Sillä kipu kinttahasä,
 Sillä wamma warpahasa,
 Suoni formia wetäpi,
 Beukalota pakottapi,
 Muret mieltä muuttelepi,

Alivuan

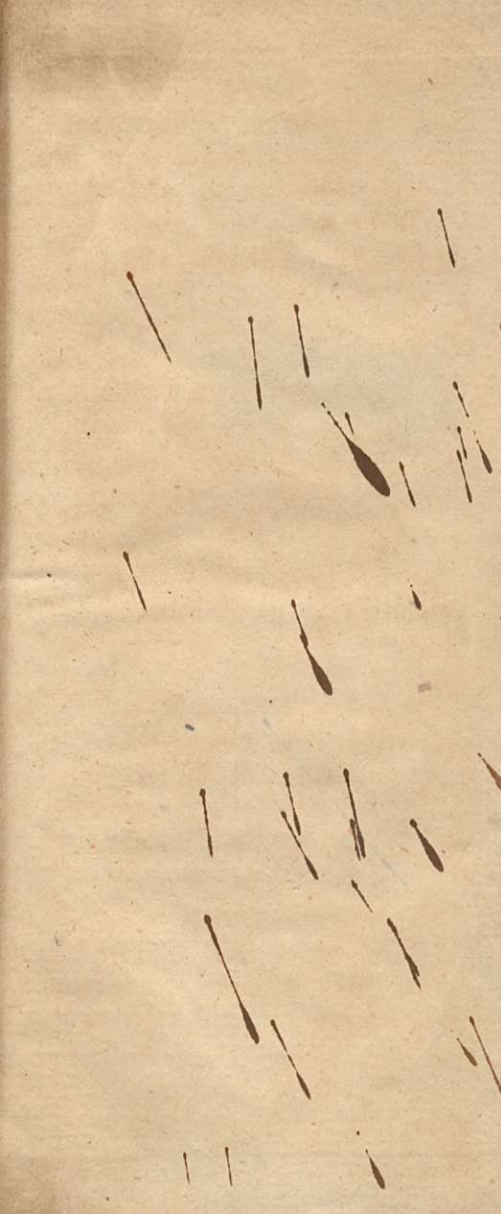
Siivuan ajatuttapi,
Pää on tieleni tippiä,
Kuiwa kurekunt karia,
Sydän rinnasa smäpi,
Hengi huonon huohottapi;
Eipä raiku raskas rinta,
Kulje kurjan kureku torwi,
Waicka ainoset asiat,
Wielä warsin waatisswat.

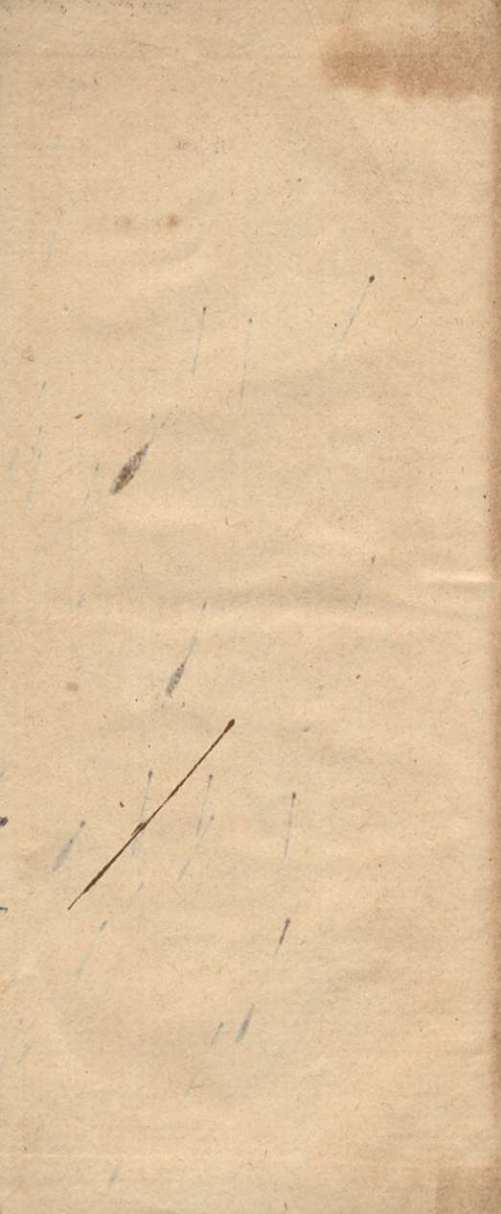
Siis mä wihdon wimmiesert,
Rukouren rohkiasti,
Kannan kallihin etehen,
Kaikkwallan kamarihin:
Anna Herra anteheri,
Laste lahjari Jumala,
Että lausun lapsen lailla,
Alla angaran elämän,
Poika parka puhun näistä,
Walittanen waikasti,
Tuimista wihasi toista,
Kostostasi kowimmista,
Jotka synnit syngeimmät,
Jlman armot ansaunehet,
Anna synnit anteheri,
Muista muinanen tapasi,
Laste laumas laitumelle,
Wieppä niitull' wehriälle;
Kuiwa kostet kuiwemmari,
Wedet wihdon wahemmari,
Kostamasta kaulojamme,
Kulkemasta kurekumme;
Wedä waiwost' wallallensa,
Itehestä

HEHESTÄ IRRASSENSA,
ETÄ EIJÄ ENTISELLÄ,
MUODOLLAMME MUINOFELLA,
LAULASINNA LAPSINEMMA,
SULLE SUURI SANGARINME!
AMEN AINUA JUMALA
PÄÄSTÄ PÄIWISTÄ PAHOISTA!

BIBLIOTHECA
UNIVERSITATIS

318. III. 17.

~~Luom. kasvat.~~
ja taide
Rv. Kasvat. k. b.
(Calaminus)

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 102 1809

mf x

